Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

14. veebruar 2012*

Riigiabi — Suurte kodumasinate tootjale antav ümberkorraldamisabi, millest Prantsuse Vabariik teatas — Otsus, millega abi tunnistatakse teatud tingimustel ühisturuga kokkusobivaks — Ilmsed hindamisvead — Suunised raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta

Liidetud kohtuasjades T-115/09 ja T-116/09,

Electrolux AB, asukoht Stockholm (Rootsi), esindajad: advokaadid F. Wijckmans ja H. Burez,

hageja kohtuasjas T-115/09,

Whirlpool Europe BV, asukohaga Breda (Madalmaad), esindajad: advokaadid F. Tuytschaever ja B. Bellen, hiljem advokaadid H. Burez ja F. Wijckmans,

hageja kohtuasjas T-116/09,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Flynn ja C. Giolito,

kostja,

keda toetavad

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues ja A-L. Vendrolini, hiljem G. de Bergues ja J. Gstalter,

ja

Fagor France SA, asukoht Rueil-Malmaison (Prantsusmaa), esindajad: advokaadid J. Derenne ja A. Müller-Rappard,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 21. oktoobri 2008. aasta otsus 2009/485/EÜ riigiabi C 44/07 (ex N 460/07) kohta, mida Prantsusmaa kavatseb anda äriühingule FagorBrandt (ELT 2009, L 160, lk 11),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja M. Van der Woude,

kohtusekretär: ametnik V. Nagy,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades kirjalikus menetluses ja 29. juuni 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Electrolux AB, kes on hageja kohtuasjas T-115/09, ja Whirlpool Europe BV (edaspidi „Whirlpool"), kes on hageja kohtuasjas T-116/09, tegutsevad mõlemad suurte kodumasinate tootmise ja turustamise sektoris. Electrolux ja Whirlpool (edaspidi koos „hagejad") on Fagor France SA (edaspidi „FagorBrandt") konkurendid.

2 Komisjon võttis 21. oktoobril 2008 vastu otsuse 2009/485/EÜ riigiabi C 44/07 (ex N 460/07) kohta, mida Prantsusmaa kavatse[s] anda äriühingule FagorBrandt (ELT 2009, L 160, lk 11; edaspidi „vaidlustatud otsus").

3 Vaidlustatud otsus on jaotatud seitsmeks osaks. Esimeses osas „Menetlus" tuletab komisjon esiteks meelde, et 6. augustil 2007 teatas Prantsuse Vabariik talle abist FagorBrandtile (edaspidi „kõnealune abi"). Komisjon märgib seejärel, et 10. oktoobril 2007 teatas ta Prantsuse Vabariigile, et ta algatab EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud menetluse. Menetluse algatamise otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas (ELT 2007, C 275, lk 18) ning huvitatud isikuid kutsuti üles esitama märkusi kõnealuse abi kohta. Lisaks FagorBrandti märkustele sai komisjon märkusi ka nimetatud äriühingu kahelt konkurendilt; üks neist oli Electrolux ning teine ettevõtja soovis jääda anonüümseks (edaspidi „teine kaebuse esitaja") (vaidlustatud otsuse punktid 1–5).

4 Vaidlustatud otsuse teises osas „Kirjeldus" tuvastab komisjon eeskätt, et kõnealuse abi näol on tegemist 31 miljoni euro suuruse ümberkorraldamisabiga, mida annab Prantsusmaa majandus-, rahandus- ja tööhõiveministeerium. Ta märgib lisaks esiteks, et FagorBrandt kuulub kaudselt ühele Hispaania õiguse alusel asutatud tulundusühistule – Fagor Electrodomésticos S. Coop. (edaspidi „Fagor") –, kes omakorda kuulub tulundusühistute rühma Mondragón Corporación Cooperativa. Komisjoni väitel oli FagorBrandti käive 2007. aastal 903 miljonit eurot ning ta tegutseb suurte kodumasinate sektori kolme suure tootepere alal, milleks on pesu-, külmutus- ja toiduvalmistusseadmed (vaidlustatud otsuse punktid 6–9).

5 Vaidlustatud otsuse kolmandas osas „Menetluse algatamise põhjused" loetleb komisjon viis põhjust, mille alusel ta tegi menetluse algatamise otsuse. Esiteks on ta seisukohal, et võib esineda oht, et rikutakse keeldu anda ümberkorraldamisabi vastasutatud äriühingule, mis on ette nähtud ühenduse suunistes raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT 2004, C 244, lk 2; edaspidi „suunised"), kuivõrd FagorBrandt asutati 2002. aasta jaanuaris. Teiseks leidis komisjon, et esines oht, et rikutakse kohustust maksta tagasi FagorBrandtile Prantsuse üldise maksuseadustiku artikli 44 *septies* alusel äriühingu kasumi maksuvabastuse korra raames antud abi (edaspidi „artikli 44 *septies* alusel antud abi"), mille tagasimaksmise kohustuse nägi komisjon ette 16. detsembri 2003. aasta otsusega 2004/343/EÜ abikava kohta, mida Prantsusmaa rakendab raskustes olevate ettevõtjate ülevõtmisel (ELT 2004, L 108, lk 38). Kolmandaks avaldas komisjon kahtlust seoses FagorBrandti pikaajalise elujõulisusega. Selles osas oleks ta esiteks soovinud saada täpsemat teavet prognoosi kohta, mille kohaselt FagorBrandti 2007. aasta prognoositud käive oli 20% suurem 2006. aasta käibest. Teiseks palus komisjon FagorBrandtil selgitada, kuidas ta kavatseb tagasi maksta tema Itaalia filiaalile FagorBrandt Itaalia antud ühisturuga kokkusobimatu abi (edaspidi „ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abi"). Neljandaks oli komisjonil kahtlusi ka seoses ümberkorraldamiskava raames rakendatavate kompensatsioonimeetmete piisavusega. Viiendaks oli komisjonil kahtlusi selles, kas FagorBrandti enda panus vastas suuniste punktides 43 ja 44 ette nähtud tingimustele. Esiteks täpsustab ta selles osas, et

Prantsuse ametiasutused ei olnud arvanud ümberkorraldamiskulude hulka artikli 44 *septies* alusel antud abi tagasimaksmist. Teiseks ei olnud Prantsuse ametiasutused selgitanud mõningate selliste summade päritolu, mida võeti arvesse FagorBrandti panusena (vaidlustatud otsuse punktid 11–16).

6 Vaidlustatud otsuse neljandas osas „Huvitatud isikute märkused" ja viiendas osas „Prantsusmaa märkused" on komisjon esiteks ära toonud põhjused, miks Electrolux ja teine kaebuse esitaja on seisukohal, et suunistes kehtestatud tingimused ei ole käesolevas asjas täidetud, eeskätt seetõttu, et kõnealune abi moonutab konkurentsi, see ei piirdu miinimumiga ning seda kasutatakse varasema abi, mille komisjon tunnistas ebaseaduslikuks, tagasimaksmise kohustusest kõrvalehoidmiseks. Teiseks märgib komisjon, et Prantsuse Vabariik ja FagorBrandt väitsid, et FagorBrandt vastab kõigile suunistes kõnealuse abi saamiseks kehtestatud tingimustele (vaidlustatud otsuse punktid 17–33).

7 Vaidlustatud otsuse kuuendas osas „Abi hindamine" tuvastab komisjon esiteks, et ükski pooltest ei ole vaidlustanud asjaolu, et kõnealuse abi näol on tegemist riigiabiga EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses (vaidlustatud otsuse punkt 34).

8 Teiseks leiab komisjon, et kõnealust abi saab hinnata üksnes suuniste alusel; seda asjaolu ei vaidlustanud ei Prantsuse Vabariik ega haldusmenetluse huvitatud pooled (vaidlustatud otsuse punktid 35 ja 36).

9 Kolmandaks uurib komisjon FagorBrandti õigust saada ümberkorraldamisabi arvestades suuniste sätetega. Selle uurimise raames asub ta esiteks seisukohale, et FagorBrandt vastab kõigile suuniste punktides 11 ja 13 ette nähtud tingimustele, kuivõrd tema finantsraskused olid muutunud liiga suureks, et Fagor oleks neid rahastada suutnud. Teiseks on ta seisukohal, et 2002. aasta jaanuaris asutatud FagorBrandti finantsanalüüsist tuleneb, et teda ei olnud oma kolme esimese tegutsemisaasta jooksul saanud käsitada raskustes olevana (vaidlustatud otsuse punktid 37–43).

10 Neljandaks märgib komisjon ühelt poolt, et FagorBrandti finantsraskused ei ole tingitud peamiselt artikli 44 *septies* alusel antud abi tagasimaksmisest ja et seega on sel ettevõtjal õigus saada ümberkorraldamisabi. Teiselt poolt märgib komisjon, et vastavalt Euroopa Kohtu 15. mai 1997. aasta otsusele kohtuasjas C-355/95 P: TWD *vs.* komisjon (EKL 1997, lk I-2549; edaspidi „kohtuotsus Deggendorf"; punktid 25 ja 26) ei takista miski kõnealuse abi maksmise peatamist seni, kuni on tagasi makstud artikli 44 *septies* alusel antud abi (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 44–50).

11 Viiendaks uurib komisjon ümberkorraldamiskava ning jõuab järeldusele, et see võimaldab taastada ettevõtja pikaajalise elujõulisuse. Selle raames märgib ta esiteks eeskätt, et FagorBrandti käive tõusis 2007. aastal mitte 20%, nagu viimane oli kavandanud oma ümberkorraldamiskavas, vaid 16%. Teiseks märgib komisjon seoses asjaoluga, et ümberkorraldamiskavas ei olnud selgitatud, kuidas FagorBrandt kavatses tagasi maksta ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abi, et Prantsuse ametiasutused selgitasid, et kõnealuse abi tagasimaksmine ei mõjuta kontserni finantsolukorda, väites selleks sisuliselt, et tagasimaksmisele kuuluva abi summa on tõenäoliselt väiksem miljonist eurost. Komisjon märgib selles osas teise kaebuse esitaja poolt haldusmenetluse raames esitatud argumente kõrvale lükates, et Prantsuse Vabariigi poolt pärast menetluse algatamise otsuse vastuvõtmist välja pakutud täiendavad kompensatsioonimeetmed küll nõrgendavad FagorBrandti, kuid ei takista tema elujõulisuse taastamist (vaidlustatud otsuse punktid 51–71).

12 Kuuendaks märgib komisjon sisuliselt, et isegi kui kõnealune abi moonutab konkurentsi, piiravad eri asjaolud selle negatiivset mõju. Esiteks kuulub FagorBrandtile maksimaalselt vaid 5-protsendiline turuosa Euroopas. Fagori ja FagorBrandti turuosad koos moodustavad tema väitel maksimaalselt 8% Euroopa turust. Lisaks sellele on tema konkurentidest vähemalt neljal 10-protsendiline või suurem turuosa. Järgmiseks kujutab kõnealune abi endast vähem kui 4% FagorBrandti Euroopa käibest. Lisaks, arvestades asjaoluga, et kõnealusel abil on liikmesriikidevahelise kaubavahetuse tingimustele ebasoodne mõju, on vaja võtta tegelikud ja olulised, kuid piiratud ulatusega kompensatsioonimeetmed. Selles osas on komisjon seisukohal, et kahe Prantsuse tehase sulgemise meetmeid ei saa käsitada

kompensatsioonimeetmetena. Seevastu saab komisjoni arvates käsitada kompensatsioonimeetmena FagorBrandti filiaali Brandt Components võõrandamist 2004. aasta märtsis. Kuid kuna seda ainukest meedet tuleb lugeda ebapiisavaks, märgib komisjon, et tuleb uurida ka Prantsuse ametiasutuste poolt väljapakutud täiendavaid kompensatsioonimeetmeid. Komisjon on seisukohal, et meedet, mis seisneb kaubamärgi Vedette all külmutus- ja toiduvalmistamisseadmete ning nõudepesumasinate turustamise peatamises viieks aastaks, tuleb eelistada meetmele, mis seisneb selle kaubamärgi võõrandamises. Ta jõuab selles osas järeldusele, et nende toodete turustamise peatamine viieks aastaks ja FagorBrandti filiaali Brandt Components võõrandamine võimaldavad ära hoida ülemäärase konkurentsi moonutamise suuniste punktide 38–40 tähenduses (vaidlustatud otsuse punktid 72–95).

13 Seitsmendaks, mis puudutab suuniste punktides 43–45 ette nähtud kohustust, et abi suurus ja intensiivsus peab piirduma vältimatult vajaliku miinimumiga, siis tuletab komisjon meelde, et ta seadis menetluse algatamise otsuse punktis 44 selle kahest aspektist kahtluse alla. Prantsuse ametiasutuste poolt menetluse algatamise otsusele vastates esitatud märkused kõrvaldasid need kahtlused. Esiteks seisneb kõnealuse abi saaja panus turutingimustes võetud laenudest summas 30 kuni 35 miljonit eurot, mis tagati valmistoodete varudega. Teiseks on artikli 44 *septies* alusel antud abi tagasimaksmist summas 25 kuni 30 miljonit eurot (k.a viivis) võetud arvesse ümberkorraldamiskavas. Isegi kui abi koos viivisega tagasimaksmist oleks võetud arvesse ümberkorraldamiskuluna, ei väheneks selle tagajärjel abisaaja panus alla suuniste punktis 44 nõutava 50%. Komisjon on samuti seisukohal, et pärast kõnealuse abi andmist ja ümberkorraldamise lõpetamist jäävad kontsernile veel märkimisväärsed võlad (vaidlustatud otsuse punktid 96–104).

14 Vaidlustatud otsuse seitsmendas osas „Järeldus” asub komisjon seisukohale, et kõnealuse abi võib tunnistada teatud tingimustel ühisturuga kokkusobivaks.

15 Vaidlustatud otsuse resolutsioon on sõnastatud järgmiselt:

„*Artikkel 1*

Abi, mida Prantsusmaa kavatseb anda äriühingule FagorBrandt summas 31 miljonit eurot, on ühisturuga kokkusobiv eeldusel, et täidetakse artiklis 2 sätestatud tingimused

Artikkel 2

1. Prantsusmaa ametiasutused peatavad äriühingule FagorBrandt käesoleva otsuse artiklis 1 sätestatud abi andmise seni, kuni FagorBrandt maksab tagasi otsuses 2004/343/EÜ osutatud ühisturuga kokkusobimatu abi.

2. FagorBrandti ümberkorraldamiskava, nii nagu seda on kirjeldatud Prantsusmaa poolt komisjonile 6. augustil 200[7] esitatud teatises, tuleb täielikult ellu viia.

3. FagorBrandt peatab Vedette'i kaubamärgi külmutus- ja toiduvalmistusseadmete ning nõudepesumasinate turustamise viieks aastaks hiljemalt alates seitsme kuu möödumisest käesolevast otsusest teatamise kuupäevast.

4. Artikli lõigetes 1–3 ette nähtud tingimuste täitmise tagamiseks teavitab Prantsusmaa komisjoni aastaaruannetega FagorBrandti ümberkorraldamiskava rakendamise seisust, lõikes 1 osutatud ühisturuga kokkusobimatu abi tagasimaksmisest, ühisturuga kokkusobiva abi väljamaksmisest ja kompensatsioonimeetmete rakendamisest.

Artikkel 3

Prantsusmaa teatab komisjonile kahe kuu pikkuse tähtaja jooksul, arvates käesolevast otsusest teatamise kuupäevast, selle otsuse täitmiseks võetud meetmetest.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.”

Menetlus ja poolte nõuded

16 Üldkohtu kantseleisse 24. märtsil 2009 esitatud hagiavaldustega esitasid hagejad vaidlustatud otsuse peale tühistamishagid vastavalt kohtuasjades T-115/09 ja T-116/09.

17 Üldkohtu kantseleisse 30. juunil 2009 esitatud kirjades taotlesid hagejad, et komisjoni kohustataks Üldkohtu kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames esitama 9 dokumenti või dokumendikategooriat, millele ta viitab kohtuasjades T-115/09 ja T-116/09 esitatud kostja vastustes.

18 Üldkohtu kantseleisse 9. juulil 2009 esitatud kirjades avaldasid Prantsuse Vabariik ja FagorBrandt soovi astuda kohtuasjades T-115/09 ja T-116/09 menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

19 Üldkohtu kantseleisse 27. juulil 2009 esitatud kirjades esitas komisjon oma märkused hagejate esitatud ja käesoleva kohtuotsuse punktis 17 nimetatud dokumentide esitamise nõuete kohta, keeldudes neid rahuldamast.

20 Üldkohtu kantseleisse 24. augustil 2009 esitatud kirjades palus Electrolux oma märkustes, mis ta esitas käesoleva kohtuotsuse punktis 18 esitatud menetlusse astumise taotluste kohta, Üldkohtul kohaldada FagorBrandti ja Prantsuse Vabariigi suhtes tema hagiavalduse 15. lisas esitatud arvandmete osas konfidentsiaalsust, sest tegemist on sisuliselt mitteavalike andmetega, millel on tema jaoks strateegiline tähtsus.

21 Üldkohtu teise koja esimees rahuldas 22. septembri 2009. aasta määrustega Prantsuse Vabariigi ja FagorBrandti menetlusse astumise taotlused kohtuasjades T-115/09 ja T-116/09. Kõnealustes määrustes on sedastatud, et kuna kõnealused taotlused esitati pärast kodukorra artikli 115 lõikes 1 ette nähtud kuuenädalalise tähtaja möödumist, siis on Prantsuse Vabariigil ja FagorBrandtil kodukorra artikli 116 lõikes 6 ette nähtud õigused.

22 Üldkohtu kantseleisse 30. septembril 2009 esitatud kirjades palus FagorBrandt Üldkohtult luba tutvuda toimikutega kohtuasjades T-115/09 ja T-116/09 ning saada koopiad või väljavõtted toimikusse kantud dokumentidest, arvestades neist mõningate konfidentsiaalsusega.

23 Üldkohtu teise koja esimees otsustas 7. oktoobri 2009. aasta otsusega mitte rahuldada käesoleva kohtuotsuse punktis 22 nimetatud taotlusi vastavalt kodukorra artikli 116 lõikele 6.

24 Üldkohtu kantseleisse 1. juunil 2010 esitatud kirjades esitasid hagejad uue faktilise asjaolu, mis seisneb komisjoni 5. mai 2010. aasta pressiteates, milles viimane märgib eeskätt seda, et talle ei esitatud „piisavalt tõendeid” selleks, et ta saaks teha järelduse, et kõnealuseks kuupäevaks oli FagorBrandt tagasi maksnud artikli 44 *septies* alusel antud abi. Komisjon esitas kõnealuste kirjade kohta oma märkused 22. juunil 2010.

25 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti ja ettekandja-kohtunik nimetati neljandasse kotta, määrati käesolev kohtuasi lahendamiseks neljandale kojale.

26 Neljanda koja esimehe 5. mai 2011. aasta määrusega liideti kohtuasjad T-115/09 ja T-116/09 pärast poolte ärakuulamist esiteks suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides vastavalt kodukorra artiklile 50. Teiseks rahuldati Electroluxi esitatud taotlus kohaldada Whirlpooli suhtes teatud dokumentide osas konfidentsiaalsust.

27 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (neljas koda) avada suulise menetluse ja esitas kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikke küsimusi ning palus komisjonil esitada teatud dokumendid. Pooled täitsid need nõuded tähtajaks.

28 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 29. juuni 2011. aasta kohtuistungil.

29 Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

30 Komisjon, keda toetavad Prantsuse Vabariik ja FagorBrandt, palub Üldkohtul:

— jätta hagid põhjendamatuse tõttu läbi vaatamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

31 Oma hagi toetuseks viitavad hagejad kahele väitele.

32 Hagejate esimene väide seisneb sisuliselt selles, et käesolevas kohtuasjas ei ole täidetud tingimused, mille esinemise korral tunnistatakse ümberkorraldamisabi ühisturuga kokkusobivaks. Hagejad jaotavad selle väite kaheksaks osas. Nad väidavad, et järgitud ei ole esiteks ühekordse abi põhimõtet, nii nagu see on ette nähtud suuniste punktides 5 ja 72–77 ning mille kohaselt ei saa sisuliselt anda ümberkorraldamisabi kümne aasta jooksul pärast sellise abi andmist; teiseks tingimust, mille kohaselt vastavalt suuniste punktile 8 ei tohi ümberkorraldamisabi kasutada ettevõtjate kunstlikuks elushoidmiseks liigse struktuurilise tootmisvõimsusega sektoris; kolmandaks suuniste punktis 23 ette nähtud tingimust, mille kohaselt komisjon peab ümberkorraldamisabi andmise üle otsustamisel arvesse võtma varasemat ebaseaduslikku abi, mida ei ole tagasi makstud; neljandaks suuniste punktis 33 ette nähtud tingimust, mille kohaselt ümberkorraldamisabi saaja peab olema raskustes olev ettevõtja; viiendaks suuniste punktis 12 kehtestatud tingimust, mille kohaselt abisaaja ei tohi olla vastasutatud ettevõtja; kuuendaks tingimust, mille kohaselt suuniste punktide 34 ja 35 kohaselt peab ümberkorraldamiskava võimaldama taastada abisaaja pikaajalise elujõulisuse; seitsmendaks suuniste punktides 38–40 ette nähtud tingimust, mille kohaselt kompensatsioonimeetmed peavad olema proportsionaalsed kõnealusest abist tingitud konkurentsimoonutusega; kaheksandaks suuniste punktis 43 ette nähtud tingimusega, mille kohaselt peab ümberkorraldusabi piirduma miinimumiga ning kontsern, kuhu FagorBrandt kuulub, peab tegema tegeliku omapoolse panuse.

33 Hagejate teine väide seisneb sisuliselt selles, et komisjon on vaidlustatud otsuses rikkunud mitmest aspektist oma EÜ artiklis 253 ette nähtud põhjendamiskohustust. Hagejad jaotavad selle väite kolmeks osaks. Esiteks väidab Electrolux, et komisjon ei ole käsitlenud küsimust sellest, kas turul esineb liigset struktuurilist tootmisvõimsust, samas kui Electrolux oli teda haldusmenetluse raames teavitanud sellisest liigsest tootmisvõimsusest. Whirlpool aga on seisukohal, et komisjon oleks pidanud esitama põhjused, millest lähtuvalt ta ei pidanud vajalikuks piirata konkurentsi moonutamist muudes liikmesriikides peale Prantsusmaa. Teiseks on hagejad seisukohal, et komisjon ei esitanud põhjusi, millest lähtuvalt ta asus seisukohale, et kontserni, kuhu kuulus FagorBrandt, panus oli piisav, kuivõrd see oli võimalikult suur. Kolmandaks on hagejad seisukohal, et komisjon oleks pidanud esitama vaidlustatud otsuses põhjused, millest tulenevalt ei olnud vaja hinnata artikli 44 *septies* alusel antud abi tagasimaksmise mõju FagorBrandti pikaajalise elujõulisuse taastamisele.

34 Komisjon, keda toetavad Prantsuse Vabariik ja FagorBrandt, vaidleb nendele kahele väitele vastu.

35 Esiteks peab Üldkohus vajalikuks märkida, et nagu märkis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 36, on selge, et ümberkorraldamisabi kokkusobivust ühisturuga tuleb hinnata EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c alusel. Selles osas tuletab Üldkohus sissejuhatuseks meelde ümberkorraldamisabi ühisturuga kokkusobivuse uurimise raames komisjonile kuuluva kaalutlusõiguse õiguslikku raamistikku ning Üldkohtu kontrollipädevust selles valdkonnas. Teiseks alustab Üldkohus hagejate esitatud väidete analüüsimist esimese väite seitsmendast osast.

Õiguslik raamistik, mida tuleb silmas pidada ümberkorraldamisabi andmise üle kontrolli teostamisel

36 Esiteks võib EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c kohaselt ühisturuga kokkusobivaks pidada abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

37 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c kohaldamisel on komisjonil laiaulatuslik kaalutlusõigus, mille kasutamine tähendab keerulisi majanduslikke ja sotsiaalseid hinnanguid, mis tuleb teostada ühenduse kontekstis (Euroopa Kohtu 24. veebruari 1987. aasta otsus kohtuasjas 310/85: Deufil *vs.* komisjon, EKL 1987, lk 901, punkt 18, ja 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-372/97: Itaalia *vs.* komisjon, EKL 2004, lk I-3679, punkt 83; Üldkohtu 15. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-349/03: Corsica Ferries France *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-2197, punkt 137).

38 Lisaks võib komisjon kehtestada endale oma kaalutlusõiguse teostamiseks juhiseid selliste õigusaktidega nagu suunised raskustes ettevõtjate kohta, tingimusel et sellised aktid sisaldavad juhiseid institutsiooni järgitavate lähenemisviiside kohta ega kaldu kõrvale asutamislepingu sätetest (vt Üldkohtu 30. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-35/99: Keller ja Keller Meccanica *vs.* komisjon, EKL 2002, lk II-261, punkt 77 ja seal viidatud kohtupraktika).

39 Selles osas tuleb meenutada, et ümberkorraldamisabi mõiste osas tuleneb suuniste punktidest 16 ja 17 sisuliselt, et komisjon on seisukohal, et sellise abi eesmärk on taastada ettevõtja pikaajaline elujõulisus, samas kui päästmisabi seisneb ajutises abis, mis on suunatud koheste meetmete rakendamisele.

40 Teiseks piirdub väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kohtulik kontroll selle üle, kuidas komisjon on kasutanud talle EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c kohaldamisel kuuluvat kaalutlusõigust, üksnes sellega, kas on järgitud menetlusnorme ja täidetud põhjendamiskohustust, samuti kontrollitakse arvesse võetud faktiliste asjaolude sisulist õigsust, seda, et rikutud ei ole õigusnorme ning seda, et asjaolude hindamisel ei ole tehtud ilmselget kaalutlusviga ning et tegemist ei ole võimu kuritarvitamisega (vt selle kohta Euroopa Kohtu 13. veebruari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-409/00: Hispaania *vs.* komisjon, EKL 2003, lk I-1487, punkt 93, ja eespool punktis 37 viidatud kohtuotsus Corsica Ferries France *vs.* komisjon, punkt 138 ja seal viidatud kohtupraktika). Seevastu ei tohi Üldkohus otsuse vastuvõtja poolt antud majanduslikku hinnangut asendada enda omaga (Üldkohtu 25. juuni 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-371/94 ja T-394/94: British Airways jt *vs.* komisjon, EKL 1998, lk II-2405, punkt 79, ja eespool punktis 37 viidatud kohtuotsus Corsica Ferries France *vs.* komisjon, punkt 138).

41 Lisaks peab Üldkohus kontrollima ka seda, kas nõuded, mille komisjon endale oma suunistes kehtestas, on täidetud (vt selle kohta käesoleva kohtuotsuse punktis 38 viidatud kohtuotsus Keller ja Keller Meccanica *vs.* komisjon, punkt 77 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Seevastu ei või liidu kohus täita komisjoni rolli, viies tema asemel läbi uurimist, mida komisjon ei ole kunagi läbi viinud, ning kujutada ette järeldusi, mis komisjon selle uurimise tulemusel oleks teinud (Üldkohtu 1. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-266/02: Deutsche Post *vs.* komisjon, EKL 2008, lk II-1233, punkt 95; vt selle kohta Üldkohtu 16. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-274/01: Valmont *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-3145, punkt 136).

43 Käesolevad hagiavaldused tuleb läbi vaadata neist põhimõtetest lähtudes.

Esimese väite seitsmes osa, mis tugineb suuniste punkide 38–40 rikkumisele seoses asjaoluga, et võetud kompensatsioonimeetmed ei ole proportsionaalsed kõnealusest abist tingitud konkurentsimoonutusega

44 Ümberkorraldamisabi andmise raames kompensatsioonimeetmete võtmist käsitlevas tuleb märkida, et suuniste punktid 38–40 käsitlevad „[p]õhjendamatute konkurentsimoonutuste vältimi[st]". Nende sätete alusel, nagu meenutab ka komisjon oma esitatud dokumentides, tuleb esiteks kompensatsioonimeetmed võtta selleks, et vähendada ümberkorraldamisabi negatiivset mõju konkurentsile ja kaubavahetusele (suuniste punkt 38). Teiseks peavad need meetmed olema „kohased" selles mõttes, et nad ei tohi tingida turustruktuuri halvenemist (suuniste punkt 39). Kolmandaks peavad sellised meetmed olema „võrdelised" abi moonutava mõjuga. Selles osas peavad nad toimima turul või turgudel, kus ettevõtjal on pärast ümberkorraldamist märkimisväärne turuosa. Lisaks, kuigi neid meetmeid on võimalik rakendada nii enne kui ka pärast abi andmist, peavad nad igal juhul olema ümberkorraldamiskava lahutamatu osa. Samuti ei tohi need seisneda lihtsas raamatupidamisest kustutamises või kahjumliku tegevuse lõpetamises, kui need ei too kaasa asjaomase ettevõtja tootmisvõimsuse või turuosa piiramist (suuniste punkt 40).

45 Hagejad juhivad tähelepanu sellele, et suuniste punktide 38 ja 40 alusel peavad kompensatsioonimeetmed olema sisuliselt esiteks proportsionaalsed ümberkorraldamisabist tingitud moonutava mõjuga ja teiseks toimima turul või turgudel, kus ettevõtjal on pärast ümberkorraldamist märkimisväärne turuosa. Nad esitavad sellega seoses kolm peamist etteheidet. Esimese etteheitega väidavad hagejad, et komisjoni võetud kompensatsioonimeetmed ei ole FagorBrandti märkimisväärset turuosa arvestades piisavad. Teise etteheitega väidavad hagejad, et Brandt Componentsi võõrandamine ei kujuta endast kohast kompensatsioonimeedet. Kolmanda etteheitega väidavad hagejad, et kaubamärgi Vedette all külmkappide, pliitide ning nõudepesumasinate turustamise peatamine viieks aastaks ei kujuta endast proportsionaalset kompensatsioonimeedet, arvestades kõnealusest abist tingitud moonutavat mõju.

46 Komisjon vaidleb vastu kõigile kolmele etteheitele.

47 Käesolevas kohtuasjas tuleb tuvastada, et olles märkinud vaidlustatud otsuse punktides 80 ja 81, et FagorBrandti kahe tehase sulgemine ei kujuta endast kompensatsioonimeetmeid, kuivõrd selle näol oli tegemist kahjumlike tegevuste lõpetamisega, asus komisjon vaidlustatud otsuse punktides 82 ja 83 Brandt Componentsi võõrandamisega seoses järgmisele seisukohale:

„(82) Märtsis 2004 loovutas äriühing filiaali Brandt Components (Nevers'i tehas) Austria kontsernile ATB [2–5] miljoni euro eest. Tegemist ei ole seega ei raamatupidamisest kustutamise […] ega tegevuse lõpetamisega. Seega ei ole selle meetme arvestamine […] suuniste punktis 40 sätestatu kohaselt välistatud. Märtsis 2004 […] loobutud tegevuse käive oli 2003. aastal [25–45] miljonit eurot, mis vastab [2–5]% äriühingu 2003. aasta käibest ja selle raames oli hõivatud [250–500] töötajat, kes moodustavad [5–10]% äriühingu töötajatest. Brandt Components tegeles pesumasinate mootorite kavandamise, arendamise, tootmise ja turustamisega. Selle loovutamisega vähenes äriühingu osa pesumasinate koostisosade turul.

(83) Nõustudes, et tegemist on kompensatsioonimeetmega, leiab komisjon, et ainuüksi sellega ei saa tasakaalustada [kõnealuse] abi ebasoovitavat mõju. Komisjon märkis, et see meede ei vähenda FagorBrandti osa suurte kodumasinate turul, […] mis on peamine turg, kus äriühing tegevust jätkab."

48 Vaidlustatud otsuse 32. joonealune märkus, millele viidatakse kõnealuse otsuse punktis 83, on sõnastatud järgmiselt:

„Prantsusmaa ametiasutused osutavad, et Brandt Componentsi tegevus võimaldas äriühingul oluliselt integreerida pealtlaetavate pesumasinate tootmist, mis on alati olnud FagorBrandti tugev külg. Prantsusmaa ametiasutuste kohaselt on selline integreerimine oluline eelkõige uuenduslike või konkreetset oskusteavet nõudvate toodete seisukohalt ja sellist tegutsemisviisi kasutavad sektori peamised turuosalised (nt BSH ja Miele). Komisjon märgib siiski, et peale eelnevate väidete ei ole Prantsusmaa ametiasutused esitanud tõendeid, mis võimaldaksid komisjonil kindlalt välja selgitada, et Brandt Components'i loovutamine vähendab FagorBrandti võimalusi arendada konkurentsivõimelisi pesumasinaid ja seega vähendaks FagorBrandti osa pesumasinate turul, ning veelgi vähem mõõta loovutamise mõju arvuliselt. Komisjon peab seega järeldama, et Brandt Componentsi loovutamine mõjutab tegelikkuses suurte kodumasinate turgu."

49 Esiteks tuleneb seega vaidlustatud otsuse punktidest 82 ja 83 ning selle otsuse 32. joonealusest märkusest, et komisjon asus seisukohale, et Brandt Componentsi võõrandamist sai käsitada kompensatsioonimeetmena, kuivõrd tegemist ei olnud lihtsa „raamatupidamisest kustutamise" ega „tegevuse lõpetamisega" ning see tõi kaasa „äriühingu osa [vähenemise] pesumasinate koostisosade turul". Teiseks ja samal ajal asus komisjon seisukohale, et see kompensatsioonimeede ei vähendanud FagorBrandti turuosa turul, kus see ettevõtja peamiselt tegutses, s.o suurte kodumasinate turul, mistõttu asjaomane meede üksinda ei olnud kõnealuse abi andmisest tingitud konkurentsi moonutamise piiramiseks piisav.

50 Käesoleva kohtuotsuse punktides 47–49 tehtud tuvastusi arvestades peab Üldkohus vajalikuks analüüsida esiteks hagejate teist etteheidet, mille kohaselt komisjon asus ekslikult seisukohale, et Brandt Componentsi võõrandamine kujutas endast kohast kompensatsioonimeedet.

51 Esiteks ei ole vaidlust selles, et Brandt Componentsi võõrandamine toimus 2004. aasta märtsis ning Prantsuse Vabariik teatas komisjonile kõnealusest abist 2007. aasta 6. augustil, st peaaegu kolm ja pool aastat pärast kõnealust võõrandamist. Selles osas võib seega märkida, et isegi kui – nagu komisjon välja toob – Prantsuse Vabariik oli seisukohal, et Brandt Componentsi võõrandamine oli selle ümberkorraldamiskava lahutamatu osa, millest ta komisjonile teatas, siis – nagu toonitasid hagejad – ei olnud selle meetme eesmärk ega saanud olla selle tagajärg 2004. aasta märtsis, mil see võeti, nende konkurentsimoonutuste vähendamine, mille tingis abi, mida Prantsuse Vabariik kavatses anda vastavalt oma 6. augusti 2007. aasta teatisele.

52 Selles osas tuleb põhjendamatuna tagasi lükata komisjoni argument, mida toetab FagorBrandt ja mille kohaselt tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktis 37 viidatud kohtuotsusest Corsica Ferries France *vs.* komisjon (punkt 225), et kompensatsioonimeetme võib võtta enne ümberkorraldamiskava rakendamist. Nimelt, nagu märkisid õigesti hagejad, siis kuigi Üldkohus asus selles kohtuotsuses seisukohale, et kompensatsioonimeetme võis võtta enne ümberkorraldamiskava rakendamist, arvestas ta seda tehes eriliste asjaoludega, mille raames otsustati võtta kõnealune meede ligi kuu aega enne nimetatud ümberkorraldamiskava vastuvõtmist, ning sellega, et meedet rakendati ligi kuu aega pärast seda, kui komisjonile oli kõnealusest kavast teatatud. Selle kohtuotsuse tegemise tinginud kohtuasja asjaolud ei ole seega võrreldavad käesoleva kohtuasja asjaoludega, kus Brandt Componentsi võõrandamine toimus ligi kolm ja pool aastat enne seda, kui komisjonile teatati ümberkorraldamisabist ja FagorBrandti ümberkorraldamiskavast.

53 Teiseks, kuigi ei ole vaidlustatud asjaolu, millele komisjon viitas vaidlustatud otsuse punktis 82 ja mille kohaselt Brandt Componentsi võõrandamise tagajärjel vähenes FagorBrandti turuosa pesumasinate koostisosade turul, tuleb seevastu märkida, et ükski kohtumenetluse pooltest ei ole väitnud ega tõendanud haldusmenetluse ega Üldkohtus toimunud menetluse raames seda, et kõnealuse võõrandamise tagajärjel vähenes kas või minimaalselt kõnealusest abist tuleneb ebasoodne mõju konkurentsile turul, kus FagorBrandt peamiselt tegutses. Vastupidi, vaidlustatud otsuse punktist 83

ja 32. joonealusest märkusest (vt käesoleva kohtuotsuse punktid 47 ja 48) tuleneb selgelt, et komisjon välistas võimaluse, et Brandt Componentsi võõrandamine „mõjutas tegelikkuses" pesumasinate turgu, mis on osaks suurte kodumasinate turust, mis on „peamine turg", kus FagorBrandt komisjoni hinnangul tegutses.

54 Kolmandaks ja vastupidi komisjoni hinnangule vaidlustatud otsuse punktis 82 ei tähendanud see, et Brandt Componentsi võõrandamine ei kujutanud endast lihtsat raamatupidamisest kustutamist ega tegevuse lõpetamist, et tegemist oli tingimata sellise kompensatsioonimeetmega, mis vähendas kõnealuse abi andmisest tingitud negatiivset mõju konkurentsile. Nimelt, kuivõrd vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 52 ja 53 tuvastatule ei olnud kõnealuse meetme eesmärk ning igal juhul ka mitte tagajärg vähendada kõnealuse abi andmisest tingitud negatiivset mõju kaubavahetusele ja konkurentsile, ei saanud seda kehtivalt määratleda kompensatsioonimeetmena.

55 Käesoleva kohtuotsuse punktides 51–54 esitatud kaalutlustega arvestades tuleb tuvastada, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, asudes vaidlustatud otsuse punktis 83 seisukohale, et Brandt Componentsi võõrandamine kujutas endast kompensatsioonimeedet suuniste punktide 38–40 tähenduses. Seetõttu tuleb uurida tagajärgi, mida selline viga toob kaasa komisjoni analüüsi põhjendatusele, mille kohaselt käesolevas asjas võetud kompensatsioonimeetmed võimaldasid vähendada kõnealuse abi andmisest tulenevat negatiivset mõju konkurentsile.

56 Esiteks tuleb märkida, et vaidlustatud otsuse punktis 94 on komisjon andnud järgmise hinnangu:

„Kompensatsioonimeetmeteks on teatavate Vedette'i kaubamärgi […] toodete (toiduvalmistus- ja külmutusseadmed ning nõudepesumasinad) turustamise peatamine viieks aastaks ja Brandt Componentsi loovutamine. Tegemist on [FagorBrandti] turuosa reaalse (st olulise), kuid piiratud vähendamisega. Vähendamine on proportsionaalne konkurentsi ja kaubavahetuse moonutamise ulatusega, mida juba eelnevalt kirjeldati."

57 Komisjon teeb selles osas oma analüüsi lõppjäreldused vaidlustatud otsuse punktis 95, märkides järgmist:

„Seepärast on komisjon seisukohal, et [kompensatsiooni]meetmed võimaldavad vältida konkurentsi liigset moonutamist […] suuniste punktide 38–40 tähenduses."

58 Eelnevaga arvestades tuleb tuvastada, et kuivõrd – nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 53 – Brandt Componentsi võõrandamine ei mõjutanud tegelikult turgu, kus FagorBrandt peamiselt tegutses, siis on vältimatult ekslik komisjoni järeldus, mille kohaselt sisuliselt võimaldas see kompensatsioonimeede koostoimes kompensatsioonimeetmega, mis seisnes kaubamärgi Vedette all teatud toodete turustamise peatamises viieks aastaks, piirata proportsionaalselt kõnealuse abi andmisest tulenevat negatiivset mõju konkurentsile. Esiteks on selles osas oluline rõhutada, et komisjon ei ole vaidlustatud otsuses ja isegi mitte Üldkohtus asunud seisukohale ega tõendanud, et viimati nimetatud kompensatsioonimeetme võtmine oli üksinda piisav selleks, et vähendada vastavalt suuniste punktides 38–40 kehtestatud nõuetele proportsionaalselt kõnealuse abi andmisest tulenevat negatiivset mõju konkurentsile. Teiseks ja igal juhul ei või Üldkohus käesoleva kohtuotsuse punktis 42 kirjeldatud kohtupraktika kohaselt täita komisjoni rolli, viies tema asemel läbi uurimise, kas viimati nimetatud kompensatsioonimeetmest üksinda piisas selleks, et piirata kõnealuse abi andmisest tulenevat negatiivset mõju konkurentsile ning kujutada ette järeldusi, mis komisjon selle uurimise tulemusel oleks pidanud tegema.

59 Neil tingimustel ja ilma et oleks vaja teha otsust esimese väite seitsmenda osa esimese ja kolmanda etteheite kohta, tuleb nõustuda kõnealuse osa teise etteheitega, nagu hagejad selle esitasid, asudes seisukohale, et Brandt Componentsi võõrandamine ei kujuta endast sobivat kompensatsioonimeedet.

60 Ilma et see mõjutaks eelnevalt tehtud järeldust, peab Üldkohus vajalikuks analüüsida täiendavalt ka hagejate esitatud esimese väite kolmandat osa.

Esimese väite kolmas osa, mis käsitleb varasema ning tagasi maksmata abiga arvestamata jätmist

61 Esimese väite kolmanda osa raames esitavad hagejad kaks peamist etteheidet, mis on seotud suuniste punkti 23 rikkumisega, nii nagu komisjon seda rakendab, viidates käesoleva kohtuotsuse punktis 10 nimetatud kohtuotsusele Deggendorf. Nad väidavad, et komisjon ei uurinud kõnealuse abi kumulatiivset mõju esiteks koos artikli 44 *septies* alusel antud abiga ning teiseks koos ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abiga, millest kumbagi ei ole veel tagasi makstud.

62 Komisjon vaidleb neile kahele etteheitele vastu.

63 Üldkohus analüüsib esiteks hagejate teist etteheidet, mille kohaselt komisjon jättis arvestamata kõnealuse abi kumulatiivse mõju koos ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abiga.

64 Sissejuhatuseks tuleb meenutada, et käesoleva kohtuotsuse punktis 10 viidatud kohtuotsuses Deggendorf asus Euroopa Kohus seisukohale, et komisjon ei ületa talle antud kaalutlusõigust, võttes vastu otsuse, millega tunnistab abi, mida liikmesriik kavatseb ettevõtjale anda, ühisturuga kokkusobivaks, kuid seda tingimusel, et nimetatud ettevõtja maksab eelnevalt tagasi talle ebaseaduslikult antud varasema abi ja seda kõnealuste abide kumulatiivse mõju tõttu (vt Üldkohtu 8. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-303/05: AceaElectrabel *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 166 ja seal viidatud kohtupraktika).

65 Järgmiseks tuleb meenutada, et suuniste punkt 23, millega seoses komisjon viitab 14. joonealuses märkuses käesoleva kohtuotsuse punktis 10 viidatud kohtuotsusele Deggendorf, on sõnastatud järgmiselt:

„Kui raskustes olev äriühing on varem saanud ebaseaduslikku abi, mille suhtes komisjon on teinud negatiivse otsuse koos tagastamisotsusega ning tagastamist ei ole toimunud vastavalt nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega sätestatakse [EÜ artikli 88] kohaldamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad) […] artiklile 14, võetakse samale ettevõttele päästmis- ja ümberkorraldamisabi andmise üle otsustamisel arvesse esiteks vana ja uue abi kumulatiivset mõju ning teiseks tõsiasja, et vana abi ei ole tagasi makstud. […]”

66 Esiteks tuleneb seega käesoleva kohtuotsuse punktis 10 viidatud kohtuotsusest Deggendorf ning suuniste punktist 23, et uurides ümberkorraldamisabi kokkusobivust ühisturuga, peab komisjon põhimõtteliselt uurima selle abi kumulatiivset mõju koos võimalike varasemate abidega, mida ei ole veel tagasi makstud. Selline uurimine on õigustatud seetõttu, et varasemast ning veel tagasi maksmata ebaseaduslikust abist tulenevad eelised avaldavad jätkuvalt mõju konkurentsile.

67 Samas ei pea komisjon juhul, kui ta seab kavandatava abi maksmise sõltuvusse varasema abi või abide eelnevast tagasimaksmisest, uurima selliste abide kumulatiivset mõju konkurentsile. Selline abi tingimuslik lubamine võimaldab vältida seda, et kavandatavast abist tulenev eelis lisandub varem antud abist tulenevale eelisele, kuna varasemast abist tulenev negatiivne mõju konkurentsile kõrvaldatakse, nõudes tagasi abi summa koos intressidega. Nimelt tuleneb kohtupraktikast, et abi tagasinõudmine koos intressidega võimaldab kõrvaldada alusetu eelise, mis seisneb nende intresside maksmatajätmises, mida abisaajal oleks tulnud tasuda kõnealuselt ühisturuga kokkusobiva abi summalt, kui ta oleks pidanud selle komisjoni otsust oodates turutingimustes laenama, ja samuti tema konkurentsiseisundi paranemises võrreldes teiste turul tegutsevate ettevõtjatega ajal, mil ebaseaduslikkus kestis (Euroopa Kohtu 12. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas C-199/06: CELF ja ministre de la Culture et de la Communication, EKL 2008, lk I-469, punkt 51).

68 Käesolevas kohtuasjas tuleb märkida, et olles tuvastanud vaidlustatud otsuse punktis 48, et „[miski] ei takista[nud kohtuotsusest Deggendorf tuleneva] lähenemisviisi kohaldamist, […] see tähendab [pidada kõnealust] abi kokkusobivaks tingimusel, et selle maksmine peatatakse kuni [artikli 44 *septies*] kohase abi tagasimaksmiseni", asus komisjon kõnealuse otsuse punktis 50 järgmisele seisukohale:

„[S]uuniste punktiga 23 kohustatakse komisjoni ümberkorraldamisabi andmise üle otsustamisel võtma „arvesse esiteks vana ja uue abi kumulatiivset mõju ning teiseks tõsiasja, et vana abi ei ole tagasi makstud". Nagu [suuniste 14. joonealuses märkuses] osutatud, on selle sätte aluseks [kohtuotsus Deggendorf]. Käesoleva juhtumi puhul on Prantsusmaa kohustunud nõudma enne uue abi väljamaksmist tagasi [artikli 44 *septies*] kohase abi. Käesolevas otsuses peab komisjon [kohtuotsust Deggendorf] arvesse võttes seadma selle kohustuse teatatud abi ühisturuga kokkusobivaks tunnistamise eeltingimuseks. Nii [tagab komisjon], et uus abi ei kumuleeru eelmise abiga ja et eelmine abi makstakse tagasi. Nii ei ole uue abi hindamisel enam vaja võtta arvesse kahe abi kumuleeruvat mõju ega tagasi maksmata jätmist."

69 Mis siinkohal puudutab eeskätt ühisturuga kokkusobimatut Itaalia abi, siis tuleb esiteks märkida, et vaidlust ei ole selles, nagu tuleneb sisuliselt vaidlustatud otsuse punktist 61, et FagorBrandti Itaalia tütarettevõtja oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel endiselt võlgu osa nimetatud abist ja seda alla 1 miljoni euro suuruses summas.

70 Teiseks tuleb tuvastada, et nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktis 68 ära toodud vaidlustatud otsuse punktist 50, ei seadnud komisjon erinevalt sellest, mis ta oli ette näinud seoses artikli 44 *septies* alusel antud abiga, vaidlustatud otsuses kõnealuse abi andmist sõltuvusse ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abi eelnevast tagasimaksmisest. Teiseks tuleneb vaidlustatud otsusest, et komisjon ei arvestanud kõnealuse eelise kumulatiivset mõju konkurentsile koos eelisega, mis tuleneb kõnealuse abi andmisest. Nimelt uuris komisjon vaidlustatud otsuse punktis „6.6. Põhjendamatute konkurentsikahjustuste vältimine" ja eeskätt kõnealuse otsuse punktis 76 ainuüksi neid asjaolusid, mis „vähendavad konkurentsi moonutamisega kaasnevat negatiivset mõju", mis tuleneb ainuüksi kõnealuse abi andmisest. Lisaks tuleb märkida, et kompensatsioonimeetmed, mille võtmisest on seatud sõltuvusse kõnealuse abi kokkusobivus ühisturuga, nagu see tuleneb vaidlustatud otsuse punktist 94, seonduvad ainuüksi selle abi andmisest tuleneva konkurentsi moonutamisega, ilma et oleks arvestatud selle abi kumulatiivset mõju koos ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abiga.

71 Kuna komisjon ei ole seadnud kõnealuse abi andmist sõltuvusse ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abi tagasimaksmisest, oleks ta seetõttu pidanud tingimata uurima nende kahe abi kumulatiivset mõju; seda ta aga käesolevas asjas ei teinud. See tuvastus kehtib isegi juhul, kui – nagu komisjon sisuliselt sedastas menetluse algatamise otsuse punktis 31 ning väitis sarnaselt Prantsuse Vabariigile ja FagorBrandtile kohtuistungil – tuleks asuda seisukohale, et komisjonil ei olnud käesoleva kohtuotsuse punktis 10 viidatud kohtuotsuse Deggendorf alusel võimalik seada kõnealuse abi andmist Prantsuse Vabariigi poolt sõltuvusse ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abi eelnevast tagasinõudmisest Itaalia Vabariigi poolt.

72 Eelnevaga arvestades tuleb seega tuvastada, et komisjon on teinud käesolevas asjas konkurentsi moonutamist uurides ilmselge hindamisvea.

73 Nii komisjoni kui ka FagorBrandti ning Prantsuse Vabariigi poolt selles osas esitatud argumendid ei sea seda järeldust kahtluse alla.

74 Esiteks, mis puudutab komisjoni argumenti, mille ta esitas oma kirjalikes märkustes ja vastuseks Üldkohtu küsimustele kohtuistungil ning mille kohaselt ta uuris kõnealuse summa tagasimaksmise mõju ümberkorraldamise elujõulisusele, siis tuleb selline argument tulemusetuna tagasi lükata. Nimelt asjaolu, et komisjon tuvastas vaidlustatud otsuse punktis 61, et Prantsuse ametiasutuste väitel ei oleks

kõnealuse abi tagasimaksmine tohtinud „mõjutada kontserni rahalist olukorda", ei puuduta ega mõjuta uurimist, mille komisjon oleks muu hulgas pidanud läbi viima seoses kõnealuste abide kumulatiivse mõjuga konkurentsile ning samuti mitte kompensatsioonimeetmeid, mis oleks tulnud seetõttu võtta.

75 Teiseks ja kuivõrd komisjon väidab oma kirjalikes märkustes, et ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abi „tegelik majanduslik mõju oli minimaalne", siis ei saa sellise argumendiga siiski õigustada seda, et jäeti arvestamata kõnealuse abi ja ühisturuga kokkusobimatu Itaalia abi kumuleeritud mõjuga.

76 Nimelt, kuigi – nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktis 37 viidatud kohtupraktikast – komisjonil on ümberkorraldamisabi ühisturuga kokkusobivuse uurimise raames ulatuslik kaalutlusruum, siis asjaolu, et varasemast abist veel tagasimaksmisele kuuluv summa on proportsionaalselt ebaoluline võrreldes kavandatava abiga, ei vabasta kohustusest hinnata nende kahe abi kumulatiivset mõju konkurentsile vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 10 viidatud kohtuotsusele Deggendorf. Selles osas tuleb meenutada, et vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 42 viidatud kohtupraktikale ei ole sellise uurimise läbiviimine ja järelduste, mis komisjon oleks selle uurimise tulemusel pidanud tegema, ette kujutamine Üldkohtu pädevuses.

77 Seega tuleb nõustuda esimese väite kolmanda osa teise etteheitega ning kõnealuse kolmanda osa esimese etteheite analüüsimine ei ole vajalik.

78 Eelnevast lähtuvalt tuleb vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja teha otsust esimese väite kuue ülejäänud osa ega teise väite ning eeskätt teise väite esimese osa kohta, mis käsitleb vaidlustatud otsuse põhjendamatust seoses liigse struktuurilise tootmisvõimsuse esinemisega turul (vt käesoleva kohtuotsuse punkt 33).

Menetlust korraldavate meetmete võtmise taotlused

79 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 17 ja 19, palusid hagejad kohustada komisjoni esitama menetlust korraldavate meetmete raames teatud dokumendid või dokumentide kategooriad; komisjon oli nende taotluste rahuldamise vastu.

80 Kuivõrd käesoleva kohtuotsuse punktis 78 jõuti aga järeldusele, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada, ilma et oleks vaja uurida hagejate esitatud menetlust korraldavate meetmete võtmise taotluste põhjendatust, siis ei ole nende taotluste üle – mis on muutunud esemetuks – otsustamine vajalik.

Kohtukulud

81 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Lisaks ja esiteks kannavad kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel menetlusse astuvad liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud ja teiseks võib Üldkohus sama sätte kolmanda lõigu alusel anda määruse, et menetlusse astuja, kes ei ole liikmesriik, Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingu osalisriigid ning Euroopa Vabakaubandusühenduse (EFTA) institutsioonid ja järelevalveamet kannavad menetlusse astumisel ise oma kohtukulud.

82 Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb hagejate kohtukulud vastavalt nende nõuetele välja mõista komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

83 Prantsuse Vabariik ja FagorBrandt, kes menetlusse astuja seisukohti esitanud ei ole, kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Tühistada komisjoni 21. oktoobri 2008. aasta otsus 2009/485/EÜ riigiabi C 44/07 (ex N 460/07) kohta, mida Prantsusmaa kavatseb anda äriühingule FagorBrandt.

2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Electrolux AB ja Whirlpool Europe BV kohtukulud.

3. Prantsuse Vabariik ja Fagor France SA kannavad ise oma kohtukulud.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. veebruaril 2012 Luxembourgis.

Allkirjad